

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Harmonia
Kierunek:	Jazz i muzyka estradowa, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Rok/Semestr:	I/1
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Mazurek Mieczysław, ad. I st.
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 45,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	Wiedza z zakresu budowy intrewatów, triady harmonicznego, pokrewieństwa tonacji w systemie funkcyjnym (koła kwintowe), znajomość zapisu nutowego w kluczach muzycznych.
Metody dydaktyczne:	• ćwiczenia przedmiotowe • konsultacje • korekta prac • objaśnienie lub wyjaśnienie
Zakres tematów:	1. Zagadnienia wstępne wprowadzające do nauki harmonii: trójdźwięki ich budowa i rodzaje, układy i odległości między głosami, skale, dwojenia i ruchy głosów, postać, pozycja akordu. 2. Sposoby łączenia trójdźwięków triady harmonicznego bez przewrotu w stosunku kwinty i sekundy wg zasady najbliższej drogi i wspólnych dźwięków. 3. Zasady powtórzeń trójdźwięków triady. 4. Sposoby swobodnych łączy trójdźwięków triady. 5. Przewroty trójdźwięków triady. 6. Łączenie trójdźwięków triady z użyciem przewrotów. 7. Kadencje - dominanta z podwójnym opóźnieniem. 8. Dominanty septymowe i nonowe - zasady budowy i zastosowania.
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • zaliczenie praktyczne
Literatura:	1. Dobrowolski Andrzej <i>Metodyka nauczania harmonii</i> ; Kraków 1967 r. PWM 2. Sikorski Kazimierz <i>Harmonia</i> cz. I; Kraków 1984 r. PWM 3. Sikorski Kazimierz <i>Zbiór zadań i przykładów</i> ; Kraków 1965 r. PWM 4. Wesołowski Franciszek <i>Materiały do ćwiczeń harmonicznego</i> ; Kraków 1996 r. PWM.
Dodatkowe informacje:	Ćwiczenia z przedmiotu realizowane są w oparciu o oznaczenie funkcyjne, harmonizację melodii i realizację basu cyfrowanego.
Modułowe efekty kształcenia:	01 Zna podstawowe zasady budowania i łączenia akordów stosowanych w harmonice funkcyjnej. 02 Zna zasady realizacji harmonizacji i opracowań z zastosowaniem różnych środków harmoniki funkcyjnej i faktur muzycznych, potrafi je zastosować w praktyce. 03 Potrafi rozpoznać, zdefiniować oraz zastosować w praktyce wykonawczej i harmonizacji podstawowe środki harmoniki funkcyjnej 04 Umie tworzyć kadencje, progresje, akompaniamenty i proste improwizacje z wykorzystaniem środków harmoniki funkcyjnej 05 Systematycznie i efektywnie ćwiczyć realizację praktyczną harmonizacji: melodii, utworów, akompaniamentów i opracowań muzycznych 06 Umie rozpoznawać słuchowo wskazane akordy, łączenia, wzory progresji, kadencji i charakterystyczne zwroty harmonicznego, a następnie swobodnie je wykorzystywać w praktyce wykonawczej. 07 Potrafi analizować, prawidłowo odczytywać oraz interpretować przebieg harmonicznego w oryginalnym tekście nutowym. 08 Wykorzystuje poznaną wiedzę teoretyczną z zakresu harmoniki klasycznej w praktycznej realizacji opracowań, akompaniamentów oraz improwizacji w oparciu o tematy zadane lub własne. 09 Potrafi samodzielnie poszukiwać tematów i pomysłów muzycznych potrzebnych do realizacji zadań artystycznych. 10 Wykorzystuje wyobraźnię oraz umiejętności samodzielnego twórczego myślenia do realizacji własnych, oryginalnych opracowań muzycznych